

ጥቅምት 25 ቀን 1998

ዳኞች:- 1. አቶ መንበረዐሐይ ታደሰ

2. አቶ ፍስሐ ወርቅነህ

3. ወ/ሮ ስንዱ ዓለሙ

4. ወ/ሮ ደስታ ገብሩ

5. አቶ አሰግድ ጋሻው

አመልካች:- ንብ ትራንስፖርት /ኢ.ማ/

መልስ ሰጭ:- አቶ ተገኑ መሸሻ

የስራዎች አገልግሎት መስጠትን የሚመለከቱ ውሎች -
ለሰራተኛው ስለሚገባው የደመወዝ መብት- ስራ ላልተሰራባቸው
ቀናት ደመወዝ ስላለማግኘት- ስለ ስራ አለመኖር /በድርጅት
ውስጥ የስራ መሪ ስለሆነ ሰራተኛ/ :- የፍትሐብሔር ህግ ቁጥር
2534፣ 2540፣ 2541/1/

መልስ ሰጭ በአመልካች ድርጅት ውስጥ ቡቴክኒክ ዋና ክፍል ሀላፊ ሆኖ
ስሰራ ክስራ ከመሰናብቱ በፊት ታግጄ በቆየሁበት ከታህሳስ 23 ቀን

1994 ዓ.ም ጀምሮ እስከ ሰኔ 5 ቀን 1995 ዓ.ም ድረስ ያለው ደመወዜ እንዲከፈለኝ በማለት በፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት ያቀረበውን ክስ ፍ/ቤቱ ተቀብሎ መ/ሰጭ የጠየቀው ገንዘብ እንዲከፈለው ውሳኔ በመስጠቱና ውሳኔውም በፌዴራል ከፍተኛ ፍ/ቤት በመጽናቱ የቀረበ አቤቱታ

ውሳኔ፡- የፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት የሰጠውና የፌዴራል ከፍተኛ ፍ/ቤት ያጸናው ውሳኔ ተሸሯል።

1. በድርጅት ስራ መሪና በድርጅቱ መካከል ያለ የስራ ክርክር የሚጻገው በፍትሐብሂር ህጉ የስራ አገልግሎትን መስጠት ስለሚመለከቱ ውሎች ከቁጥር 25/2 እና ተከታታዮቹ በተደነገጉት ህጎች መሰረት ነው።
2. የስራ መሪ ደመወዝ ለተሰራ ስራ ብቻ የሚከፈል እንጂ ላልተሰራ ስራ የሚከፈል አይደለም
3. የስራ መሪው አንድም የስራ አገልግሎት ባይሰጥም እንኳን ይኸው ሁኔታ አሰሪው ስራ ሳይሰጠው በመቅረቱ ወይም እንዳይሰራ

በመከልከሉ የተነሳ እንደሆነ ደመወዙን ለማግኘት መብት ያለው ውሉ
ባልታገደበት ወይም ባልተቋረጠበት ጊዜ ሰራተኛው /የሥራ መሪው/
ስራ ላይ ሆኖ ነገር ግን አሰሪው ሥራ ሳይሰጠው ወይም እንደይሰራ
በክለክለው ጊዜ እንጂ ሠራተኛው ከስራና ከደመወዝ ታግዶ የሥራ
አገልግሎት ላልሰጠባቸው ጊዜያት አይደለም።

ዳኞች፡- አቶ መንበረ ፀሐይ ታደሠ

አቶ ፍስሃ ወርቅነህ

ወ/ሮ ስንዱ ዓለሙ

ወ/ሮ ደስታ ገብሩ

አቶ አሠግድ ጋሻው

አመልካች፡- ንብ ትራንስፖርት አክሲዮን ማኅበር

ተጠሪ፡- አቶ ተገኑ መሸሻ

ለዚህ የሠበር አቤቱታ መነሻ የሆነው ጉዳይ የተጀመረው በፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት ነው።

በሥር ፍ/ቤት የአሁን ተጠሪ ከሦስት ሲሆን አመልካቹ ተከሣሽ ነበር።

የተጠሪው የሥር ክሥ በድርጅቱ ውስጥ የቴክኒክ ዋና ክፍል ሀላፊ ሆኜ ስሠራ ከታህሣስ 23/94 ዓ.ም. ጀምሮ ከሥራ ታገጂ ከቆየሁ በኋላ ሰኔ 5/95 የተባረ. የሰንበት ደብዳቤ ተሠጥቶኛል ስለዚህ

ከታገድኩበት ጊዜ አንስቶ እስከተሠናበትኩበት ጊዜ ድረስ ያለው የ17 ወር ከ15 ቀን የተጣራ ደመወዜ 23,500 /ሃያ ሦስት ሺህ አምስት መቶ ብር ወጭና ኪሣራ ተጨምሮ ይከፈለኝ የሚል ነው።

የሥር ተከሣሽ ማለትም ተጠሪው ቀርቦ የይርጋ መቃወሚያ አንስቶ በብይን ውድቅ የተደረገበት ቢሆንም ፍሬ ጉዳዩን በተመለከተ ከሣሽ ከሥራ የተሠናበተው ድርጅቱን የሚጉዳ ተግባር የፈፀመ መሆኑን በመግለፅ ሥራ ላልሠራበት ጊዜ ደመወዜ ሊከፈለው እንደማይገባ ይከፈለው ቢባል እንኳ ከ3ወር ደመወዝ ሊበልጥ እንደማይችል በመግለፅ ተከራክሯል።

ክሱ የቀረበለት ፍ/ቤትም ከሣሽ የሥራ መሪ እንደመሆኑ በፍ/ህጉ ላይ የሥራ መሪን ከሥራ ስለማገድ የተደነገገ ድንጋጌ የለም፤ በድርጅቱ የውስጥ ደንብ ስለመኖሩና በውስጡ ደንቡ መሠረት ስለማገዱ አላስረዳም በመልስ የዘረዘራቸውን ተግባራት ከሣሽ ፈጽመዋል ቢባል እንኳ ከሥራና ከደመወዝ ለማገድ በቂ ምክንያቶች አይደሉም በፍ/ህ/ቁጥር 2574/1/ ሠራተኛው አገልግሎት ባይሰጥም ይህ የሆነው በአሠሪው ምክንያት ከሆነ ደመወዝ የመክፈል ግዴታ አለበት፤ የ3ወር

ደመወዝ ብቻ ሲከፈላቸው ይገባል የሚለው የተከሣሽ ክርክር በፍ/ሕ/ቁጥር 2574/2/ የተመለከተው የ3ወር ደመወዝ ክፍያ የሥራ ውሉ ለተቋረጠበት እንጂ የሥራ ውሉ ለታገደበት ጊዜ የሚመለከት አይደለም በማለት ክሥ የቀረበበትን ገንዘብ ተከሣሽ ለከሣሽ እንዲከፍል ውሣኔ ሠጥቷል።

አመልካቹ በዚህ ውሣኔ ቅር በመሠኘት ይገባኝ ለፌ/ከፍተኛ ፍ/ቤት ቢያቀርብም በፍ/ሥ/ሥ/ህ/ቁጥር 337 መሠረት ይገባኝ ተሠርዞታል።

አመልካቹ የሥር ፍ/ቤቶች ውሣኔ መሠረታዊ የሕግ ሥህተት ስላለበት ይታረምልኝ ሲል በ14/5/97 የተፃፈ የሠበር አቤቱታ አቅርቧል።

የአቤቱታው ፍሬ ቃል ተጠሪው በ5/10/95 እና በ5/2/95 ተፅፎ የተሠጣቸው ደብዳቤ የሥራ ስንብት ሣይሆን የሥራ ልምድ የምስክር ወረቀት መሆኑን የሥር ፍ/ቤት በአግባቡ አልመረመረም።

አመልካች ተጠሪን ከሥራ ለማገድ ምክንያት ያደረገው በድርጅቱ ሥራና ገንዘብ ላይ በተለያዩ ጊዜያት ጉዳት ማድረግቸውን የሚያመለክቱ

ናቸው። ፍ/ቤቱ የፍ/ህ/ቁጥር 2575 ስለሥራ ውል መቋረጥ እንጂ ስለ
ሥራ ውል ማገድ የሚመለከት አይደለም ያለው ያለአግባብ ነው፤
ተጠሪው በእንዳ ላይ ለቆዩበት ጊዜ ሥራ እንዳይሠሩ የከለከላቸው
ድርጅቱ ነው ተብሎ ደመወዙ ይከፈለው መባሉ ሥህተት ነው
ምክንያቱም የፍ/ህ/ቁጥር 2540 ሥራ ላልተሠራባቸው ቀኖች
ሠራተኛው ደመወዝ ለማግኘት መብት የለውም የሚለውን የሚቃረን
ነው። የፍ/ህግ ቁጥር 2574/2/ ከ3ወር የማይበልጥ ክፍያ እንዲከፈል
የደነገገው የሥራ ውል ሲቋረጥ ብቻ ነው ተብሎ የተሠጠው ትርጉም
ሥህተት ነው በአጠቃላይ የሥር ፍ/ቤቶች ውሣኔ መሠረታዊ የሕግ
ሥህተት ያለበት ስለሆነ ውሣኔዎቹ ተሽረው ወጭና ኪሣራ ተከፍሎን
እንሠናበት የሚል ነው።

የሠበረ አቤቱታ ማመልከቻው ለተጠሪው ደርሶ ሚያዝያ
19/1997 ዓ.ም. በተፃፈ መልስ የአመልካች የሠበር አቤቱታ የሕግ
ሥህተት መፈፀሙን አይገልጽም፤ የ6ወር የጊዜ ገደብ የከሣሽን የጥቅም
ጥያቄ በይርጋ አያግደውም፤ ተጠሪው በጥፋት ተከሰሼ አላውቅም፤
ባልተቀጣሁበት ጉዳይ ጥፋት ነው ተብሎ ለሠበር አቤቱታ መቅረቡ

ያለአግባብ ነው፤ ተጠሪ በ5/10/95 እና በ5/2/95 የተፃፈው የሥራ
የምሥክር ወረቀት እንጂ የሥራ ሥንብት ደብዳቤ አይደለም ያሉት
የፍሬ ነገር ክርክር እንጂ የህግ ሥህተት መሆኑን አያመለክትም፤
አመልካች መ/ቤት ከሥራና ከደመወዝ ያለበቁ ምክንያት አግደውና
አሠናብተው ስለአጉላሉኝ በደሉ ታይቶ የተሠጠው ውሣኔ የሕግ
ሥህተት ሳይሆን የፍሬ ነገር ክርክር ነው፤ በፍ/ሕግ ቁጥር 2540 ሥራ
ላልሠራባቸው ቀኖች ደመወዝ ሊከፈለው አይገባም ለተባለው ተጠቃሽ
ህግ ሠራተኛው ሥራውን በራሱ ፍላጎት ሳይሠራ ሲቀር እንጂ
አሠሪው ሥራ ሲከለክለው የሚጠቀስ አይደለም፤ የፍ/ሕግ ቁጥር
2574/2/ ለኪሣራ እንጂ ውዝፍ ደመወዝን የሚመለከት አይደለም፤
ከዚህ ጉዳይ ጋርም ግንኙነት የለውም ስለሆነም ጥያቄው ከበቂ ኪሣራ
ጋር ተሠርዞ እንደሠናበት በማለት ሲከራከር አመልካቹ አቤቱታውን
በማጠናከር የመልስ መልሱን አቅርቧል።

በግራ ቀኙ መካከል የቀረበው ክርክር ከፍ ብሎ በዝርዝር
የተመለከተው ሲሆን፤ በኛ በኩል ተጠሪው ከሥራ ታግዶ ለቆየበት ጊዜ
ደመወዙ ይከፈለው መባሉ ተገቢ መሆን አለመሆኑን አግባብ ካላቸው

ሕጎች ጋር በማገናዘብ መርምረናል። ተጠሪው በአመልካቹ ድርጅት ውስጥ የሥራ መሪ ሆኖ ሲሠራ የነበረ በመሆኑ የአመልካችና የተጠሪው የሥራ ክርክር የሚዳኘው በፍትሐብሔር ሕጉ በአንቀጽ 16 የሥራ አገልግሎትን መስጠት ስለሚመለከቱ ውሎች ክቁጥር 2512 እና ተከታታይዎቹ በተደነገጉት ሕጎች መሠረት ነው።

የፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት የአሠሪን የሥራ ውል ስለማቋረጥ እንጂ አሠሪን ከሥራ ስለማገድ በፍ/ብሔር ሕጉ የተቀመጠ ድንጋጌ የለም ካለ በኋላ በፍ/ሕግ ቁጥር 2541/1/ መሠረት አመልካቹ ተጠሪውን ከሥራና ከደመወዝ አግዶ ለቆመባቸው ወራቶች ደመወዙን ይክፈለው ሲል ወስኗል።

በመሠረቱ ከፍ/ሕግ ቁጥር 2534 ድንጋጌ በግልጽ መረዳት የሚቻለው ደመወዝ ለተሠራ ሥራ ብቻ የሚከፈል እንጂ ላልተሠራ ሥራ የሚከፈል አይደለም።

የፍ/ብሔር ሕግ ቁጥር 2540 ይህንኑ የሕጉን መርህ በመከተል ሥራ ላልተሠራባቸው ጊዜያት ወይም ቀናት ሠራተኛው ደመወዝ ለማግኘት መብት የለውም በማለት ግልጽ ድንጋጌ አሰፈሮ ይገኛል።

ይሁንና የፍ/ሕግ ቁጥር 2541/1/ ሠራተኛው እንድም የሥራ አገልግሎት ባይሠጥም እንኳን ይኸው ሁኔታ አሠራው የሥራ ሣይሠጠው በመቅረቱ ወይም እንዳይሠራ በመከልከሉ የተነሣ የሆነ እንደሆነ ደመወዙን ለማግኘት መብት አለው ሲል ሠራተኛው የሥራ ውሉ ባልታገደበት ወይም ባልተቋረጠበት ጊዜ ሥራ ላይ ሆኖ ነገር ግን አሠራው ሥራ ሣይሠጠው ወይም እንዳይሠራ በከለከለው ጊዜ የሚያገለግል እንጂ ሠራተኛው ከሥራና ከደመወዝ ታግዶ የሥራ አገልግሎት ላልሠጣቸው ጊዜያት ደመወዝ እንዲከፈለው የሚፈቅድ ድንጋጌ አይደለም።

ስለሆነም የሥር ፍ/ቤቶች ውሳኔ ብቻ ብለው በተመለከቱት የፍ/ብሔር ድንጋጌዎች አተረጓጉም ረገድ መሠረታዊ የሕግ ሥህተት የተፈፀመባቸው በመሆኑ ሊሻሩ ይገባል ብለናል።

ው ሣ ኔ

የፌ/ከፍ/ፍ/ቤት በመ/ቁጥር 34240 በ5/5/97 የሠጠው ውሳኔ እና የፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት በመ/ቁ11119 በ1-2-97 የሠጠው ውሳኔ

በፍ/ሥ/ሥ/ሀ/ቁ. 348/1/ መሠረት የተሻሩ ስለሆነ የውሣኔው ግልፃዊ ለሥር ፍ/ቤቶች ይድረሣቸው መዝገቡ ተዘግቷል ለመ/ቤት ይመለስ።